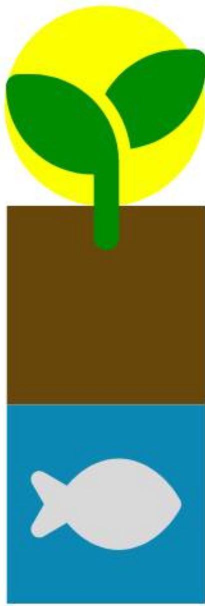
BIBLÍULEGAR MEGINREGLUR LANDBÚNAÐAR

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

Hataðu ekki erfiðisvinnu né akuryrkju, sem Hinn hæsti hefur fyrirskipað. Sírak 7:15

Hvernig á að lækka matvælaverð

Bannaðu klám og kynferðislegar senur í kvikmyndum því slík afþreying mun leiða til hungursneyðar. (Tóbít 4:13)
Hungursneyð mun hækka verð á matvælum gríðarlega. (2. Konungabók 6:25)
Ekki stunda sjálfsfróun því það gerir þig latan. (Speki Salómons 3:14, Orðskviðirnir 24:30-34)
Settu þér þá stefnu að vinna ekki og borða ekki. (2. Þessaloníkubréf 3:10)

Hámarka nýtingu náttúruauðlinda. Úthluta öllu landi við árbakkann til ræktunar. Gerðu vatnsdælur eða brunna fyrir hvert heimili, sérstaklega fyrir þá sem eru fjarri ánum. (Jesaja 32:20)
Safnaðu regnvatni. (3. Mósebók 26:3-5)
Ræktið uxa. (Orðskviðirnir 14:4)

Stuðla að mikilleika og gildi landbúnaðar. (Aristeasarbréf 5:9-10,13)
Hvetjið borgarana til að rækta sinn eigin mat. (Orðskviðirnir 6:6-8, Orðskviðirnir 27:23-27)
Hver borg ætti að geta séð fyrir sínum eigin mat. (1. Mósebók 41:48)

Fimmbókin

Guð sagði: „Láti jörðin af sér spretta gras, jurtir sem bera sæði og aldintré sem bera ávöxt, hverja sína tegund, með sæði í sér, á jörðinni.“ Og svo varð. Jörðin lét af sér spretta gras, jurtir sem bera sæði, hverja sína tegund, og tré sem bera ávöxt, hverja sína tegund, með sæði í sér. Guð sá að það var gott. Guð sagði: „Sjá, ég gef yður alls kyns jurtir sem bera sæði og eru á allri jörðinni og alls kyns tré sem bera ávöxt með sæði í. Það skal yður vera til fæðu.“ 1. Mósebók 1:11-12,29

Guð sagði: „Vér viljum skapa manninn eftir vorri mynd, eftir vorri líkingu, og hann skal drottna yfir fiskum sjávarins, yfir fuglum loftsins, yfir fénaðinum, yfir allri jörðinni og yfir öllum skriðkvikindum, sem skríða á jörðinni.“ Guð skapaði manninn eftir sinni mynd, eftir Guðs mynd skapaði hann hann, karl og konu skapaði hann þau. Guð blessaði þau og sagði við þau: „Verið frjósöm, margfaldist og uppfyllið jörðina og gjörið ykkur hana undirgefna! Drottnið yfir fiskum sjávarins, yfir fuglum loftsins og yfir öllum dýrum, sem hrærast á jörðinni.“ 1. Mósebók 1:26-28

Og Drottinn Guð lét upp úr jörðinni spretta alls konar tré, girnileg á að sjá og góð að eta af, og lífsins tré í miðjum aldingarðinum og skilningstré góðs og ills. 1. Mósebók 2:9

Og við Adam sagði hann: „Af því að þú hlýddir röddu konu þinnar og ást af trénu, sem ég bauð þér og sagði: Þú skalt ekki eta af því,“ þá sé jörðin bölvuð þín vegna. Með harmi skalt þú eta af henni alla ævidaga þína. Þyrna og þistla skal hún bera þér og þú skalt eta jurtir vallarins. Í sveita andlitis þíns skalt þú eta brauð, þar til þú hverfur aftur til jarðarinnar, því að af henni ert þú tekinn. Því að mold ert þú og til moldar skalt þú aftur hverfa.“ 1. Mósebók 3:17-19

Þá sendi Drottinn Guð hann burt úr Edengarðinum til að yrkja jörðina, þaðan sem hann var tekinn. 1. Mósebók 3:23

Ísak sáði í því landi og fékk hundraðfalt á því ári, og Drottinn blessaði hann. 1. Mósebók 26:12

Faraó leit því nú að hyggnum og vitrum manni og setji hann yfir Egyptaland. Faraó gjöri þetta og skipi embættismenn yfir landið og taki fimmtung af uppskeru Egyptalands á sjö nægtaárunum. Þeir skulu safna öllum vistum þessara góðu ára sem koma og safna korni undir handleiðslu Faraós og geyma vistir í borgunum. Og vistirnar skulu vera forða fyrir landið á sjö hungursneyðisárunum sem munu koma í Egyptalandi, svo að landið farist ekki af hungri. 1. Mósebók 41:33-36

Og hann safnaði saman öllum vistum þeirra sjö ára, sem voru í Egyptalandi, og safnaði vistunum í borgunum. Hann safnaði vistum akra, sem voru umhverfis hverja borg, í hverri borg. 1. Mósebók 41:48

Og sjö ára hungursneyð hófust, eins og Jósef hafði sagt, og hungur var um öll lönd, en brauð var til um allt Egyptaland. Og er hungur kreppti allt Egyptaland, kallaði fólkið til Faraó eftir brauði, og Faraó sagði við alla Egypta: "Farið til Jósefs, gerið það sem hann segir ykkur." 1. Mósebók 41:54-55

Og Jósef sá föður sínum, bræðrum sínum og öllu heimili föður síns fyrir brauði, eftir fjölskyldum þeirra. Og ekkert brauð var til um allt landið, því að hungursneyðin var mjög mikil, svo að Egyptaland og allt Kanaanland þrotu af hungri. Og Jósef safnaði saman öllu því fé, sem til var í Egyptalandi og Kanaanlandi, fyrir kornið, sem þeir keyptu, og Jósef færði féð í hús Faraós. Og er féð þraut í Egyptalandi og Kanaanlandi, komu allir Egyptar til Jósefs og sögðu: "Gefið oss brauð, því að hví skyldum við deyja fyrir augum þínum? Því að féð þraut." Og Jósef sagði: "Gefið fénað yðar, og ég skal gefa yður fyrir fénað yðar, ef fénaður þraut." Og þeir færðu Jósef fénað sinn, og Jósef gaf þeim brauð fyrir hesta, sauðfé, nautgripi og asna, og hann sáði þeim fyrir brauði fyrir allan fénað þeirra það árið. Þegar því ári var lokið komu þeir til hans annað árið og sögðu við hann: „Vér viljum ekki leyna því fyrir herra mínum, að peningarnir eru uppurnir. Herra minn á líka nautgripi okkar. Ekkert er eftir fyrir augum herra míns nema lík okkar og ekrur okkar. Hví eigum vér að deyja fyrir augum þínum, bæði vér og ekrur okkar? Kauptu oss og ekrur okkar fyrir brauð, og vér og ekrur okkar munum vera þrælar Faraós. Gefðu oss sáðkorn, svo að vér megum lifa og ekki deyja og landið leggist ekki í eyði.“ Jósef keypti allt land í Egyptalandi handa Faraó, því að Egyptar seldu hver sinn akur, af því að hungursneyðin gekk yfir þá. Þannig varð landið eign Faraós. Og fólkið flutti hann til borga frá öðrum enda landamæra Egyptalands til hins. 1. Mósebók 47:12-21

Þá sagði Jósef við fólkið: „Sjá, ég hef keypt yður í dag og land yðar handa Faraó. Hér er sáðkorn handa yður, og þér skuluð sá landið. Og af uppskerunni skuluð þér gefa Faraó fimmtunginn, en fjóra hluta skuluð þér hafa til sáðs á akrunum, til fæðu fyrir yður, heimilisfólk yðar og börn yðar til fæðu.“ 1. Mósebók 47:23-24

Í sex ár skalt þú sá land þitt og safna ávöxtum þess, en sjöunda árið skalt þú láta það liggja kyrrt og óhreyft, svo að fátækir meðal fólks þíns megi eta, og það sem þeir skilja eftir megi dýrin á mörkinni eta. Eins skalt þú fara með víngarð þinn og olífugróð þinn. 2. Mósebók 23:10-11

Og þér skuluð þjóna Drottni, Guði yðar, og hann mun blessa brauð þitt og vatn þitt, og ég mun taka sóttir burt úr miðri þér. 2. Mósebók 23:25

Og þegar þér uppskerið land yðar, þá skalt þú ekki uppskera alveg horn akursins né heldur tína eftirtíning uppskerunnar. Og þú skalt ekki tína víngarð þinn né heldur tína allar vínber víngarðs þíns.

Þú skalt skilja þær eftir handa fátækum og útlendingum. Ég er Drottinn, Guð yðar. Þriðja Mósebók 19:9-10

Þér skuluð halda boðorð mín. Þú skalt ekki láta fénað þinn mökva við ólíkar tegundir. Þú skalt ekki sá akur þinn með blönduðu sæði. Og þú skalt ekki bera klæði sem eru blandað saman af hör og ull. Þriðja Mósebók 19:19

Og þegar þér komið inn í landið og hafið gróðursett alls kyns trjáa til aldingar, þá skuluð þér telja ávöxt þess óumskorinn. Í þrjú ár skuluð þér vera óumskornir og ekki eta af honum. Þriðja Mósebók 19:23

Og þegar þér uppskerið land yðar, þá skuluð þér ekki hreinsa upp horn akursins, þegar þér uppskerið, né heldur skalt þú tína upp eftirtíning uppskerunnar. Þú skalt skilja það eftir handa fátækum og útlendingum. Ég er Drottinn, Guð yðar. Þriðja Mósebók 23:22

Sex ár skalt þú sá akur þinn og sex ár skalt þú snyrta víngarð þinn og safna ávöxtum hans. En sjöunda árið skal vera hvíldardagur fyrir landið, hvíldardagur fyrir Drottin. Þú skalt hvorki sá akur þinn né snyrta víngarð þinn. Þriðja Mósebók 25:3-4

Fagnaðarár skal það fimmtugasta ár vera yður. Þér skuluð ekki sá né uppskera það, sem vex sjálft á því, né heldur tína vínberin af óskornum vínviði yðar. Því að það er fagnaðarár, það skal vera yður heilagt. Þér skuluð eta ávöxt þess á akrinum. Þriðja Mósebók 25:11-12

Fyrir því skuluð þér halda boðorð mín og varðveita lög mín og framfylgja þeim, og þér munuð búa óhultir í landinu. Landið mun gefa ávöxt sinn og þér munuð eta yður sadda og búa óhultir í því. Og ef þér segið: „Hvað eigum vér að eta sjöunda árið?“ Sjá, vér munum hvorki sá né safna uppskeru okkar, þá mun ég leggja blessun mína yfir yður sjötta árið, og það mun bera ávöxt í þrjú ár. Og þér munuð sá áttunda árið og eta af gömlum ávöxtum allt til níunda árs, og þar til ávöxturinn kemur inn, skuluð þér eta af gömlum forða. Þriðja Mósebók 25:18-22

Ef þér gangið eftir lögum mínum og haldið boðorð mín og haldið þau, þá mun ég gefa yður regn á réttum tíma, og landið mun gefa sinn ávöxt og tré vallarins munu bera ávöxt sinn. Þresking yðar mun ná til uppskeru og uppskeran mun ná til sáningartíma, og þér munuð eta brauð yðar sadda og búa óhultir í landi yðar. Þriðja Mósebók 26:3-5

Og öll tíund landsins, hvort sem er af sáði landsins eða ávöxtum trjánna, er Drottni eign. Hún er heilög Drottni. Þriðja Mósebók 27:30

Því að Drottinn Guð þinn leiðir þig inn í gott land, inn í land þar sem vatnslækir eru, uppsprettur og djúp spretta upp úr dölum og hæðum, inn í land þar sem hveiti, bygg, vínviður, fíkjutrjár og granateplatrjár eru, inn í land þar sem olíugróðrar og hunangs eru, inn í land þar sem þú munt án skorturs neyta brauðs og ekkert mun skorta, inn í land þar sem steinar eru úr járni og þar sem þú munt grafa eir. Þegar þú hefur etið og ert orðinn saddur, þá skalt þú lofa Drottin Guð þinn fyrir það góða land, sem hann hefur gefið þér. Fimmta Mósebók 8:7-10

Og ef þér hlýðið vandlega boðorðum mínum, sem ég legg fyrir yður í dag, að elska Drottin Guð yðar og þjóna honum af öllu hjarta yðar og allri sálu yðar, þá mun ég gefa yður regn í landi yðar á réttum tíma, haustregn og vorregn, svo að þú megir hirða korn þitt, vín þitt og olíu þína. Og ég mun senda gras á akra þína handa fénaði þínum, svo að þú megir eta og verða saddur. Fimmta Mósebók 11:13-15

Þú skalt tíunda allan ávöxt sáðs þíns, sem akurinn gefur ár eftir ár. Fimmta Mósebók 14:22

Þú skalt ekki sá víngarð þinn með mismunnandi fræjum, svo að ávöxtur sæðisins, sem þú hefur sáð, og ávöxtur víngarðs þíns verði ekki óhreinn. Fimmta Mósebók 22:9

Þegar þú lætur kornið falla á akur þinn og gleymir kornbundni á akrinum, þá skalt þú ekki fara aftur til að sækja það. Útlendingur, munaðarleysingi og ekkja skulu hafa það, til þess að Drottinn Guð þinn blessi þig í öllu því, sem þú tekur þér fyrir hendur. Fimmta Mósebók 24:19

Og ef þú hlýðir gaumgæfilega raustu Drottins Guðs þíns, að varðveita og halda allar skipanir hans, sem ég legg fyrir þig í dag, þá mun Drottinn Guð þinn setja þig yfir allar þjóðir jarðarinnar. Og allar þessar blessanir munu koma yfir þig og ná þér, ef þú hlýðir raustu Drottins Guðs þíns. Blessaður munt þú vera í borginni og blessaður munt þú vera á akrinum. Blessaður mun vera ávöxtur kviðar þíns og ávöxtur lands þíns og ávöxtur nautgripa þinna, vöxtur nautgripa þinna og hjarðir sauðfjár þinna. Blessuð mun vera karfa þín og forði þinn. Fimmta Mósebók 28:1-5

Og Drottinn mun veita þér ríkulega gæði, ávöxt kviðar þíns, ávöxt búfjár þíns og ávöxt lands þíns í landinu, sem Drottinn sór feðrum þínum að gefa þér. Drottinn mun opna fyrir þér fjársjóð sinn, himininn, til þess að gefa landi þínu regn á réttum tíma og til þess að blessa öll verk handa þinna. Þú munt lána mörgum þjóðum, en sjálfur munt þú ekki þurfa að taka lán. Fimmta Mósebók 28:11-12

Saga

Þú skalt því yrkja landið fyrir hann, synir þínir og þjónar þínir, og þú skalt færa inn ávöxtinn, svo að sonur herra þíns hafi mat að eta, en Mefíbóset, sonur herra þíns, skal jafnan eta við mitt borð. Síba átti fimmtán sonu og tuttugu þjóna. 2. Samúelsbók 9:10

Og mikil hungursneyð varð í Samaríu, og sjá, þeir settust um hana, uns asnahöfuð kostaði áttatíu silfurpeninga og fjórðungur úr kab af dúfnadrit fimm silfurpeninga. 2. Konungabók 6:25

Og hann bauð fólkinu, sem bjó í Jerúsalem, að gefa prestunum og levítunum hlut, til þess að þeir mættu huggast í lögmáli Drottins. Og um leið og þessi skipun barst út, færðu Ísraelsmenn ríkulega frumgróða af korni, víni, olíu og hunangi og öllum ávöxtum akuryrkjanna, og tíund af öllu því, sem þeir gáfu, færðu þeir ríkulega. Og Ísraelsmenn og Júdamenn, sem bjuggu í borgum Júda, færðu einnig tíund af nautgripum og sauðum og tíund af helgum hlutum, sem helgaðir voru Drottni, Guði þeirra, og lögðu það í hrúgum. 2. Kroníkubók 31:4-6

Og að færa frumgróða lands okkar og frumgróða allra ávaxta allra trjáa ár eftir ár til húss Drottins, einnig frumburði sona okkar og nautgripa okkar, eins og ritað er í lögmálinu, og frumburði nautgripa okkar og sauðfjár, til að færa í hús Guðs okkar, til prestanna, sem gegna þjónustu í húsi Guðs okkar.

Og að vér skulum færa frumgróða deigs okkar og fórna okkar og ávöxt alls kyns trjáa, víns og olíu, til prestanna, í herbergi húss Guðs okkar, og tíundir lands okkar til levítanna, svo að þeir geti fengið tíundina í öllum akuryrkjuborgum okkar. Og presturinn, sonur Arons, skal vera með levítunum, þegar levítarnir taka tíund, og levítarnir skulu færa tíund tíundarinnar upp í hús Guðs okkar, í herbergin, í fjárhirsluna. Því að Ísraelsmenn og Levítarnir skulu færa fórnina af korni, víni og olíu í herbergin, þar sem helgidómsáhöldin eru, prestarnir, sem gegna þjónustu, hliðverðirnir og söngvararnir, og vér munum ekki yfirgefa hús Guðs vors. Nehemía 10:35-39

Ljóðlist

Ég vil leita til Guðs og fela Guði málefni mitt, sem gjörir stór og órannsakanleg, undursamleg verk óteljandi, sem gefur regn á jörðina og sendir vatn yfir völlinn. Jobsbók 5:8-10

Þú lést hann drottna yfir verkum handa þinna, allt lagðir þú undir fætur hans: sauðfé og nautgripi alla, já, dýr merkurinnar, fugla loftsins og fiska sjávarins og allt sem fer um slóðir hafsins. Drottinn, Drottinn vor, hversu dýrlegt er nafn þitt um alla jörðina! Sálmur 8:7-9

Hann lætur gras spretta handa búfénu og jurtir til þjónustu mannsins, til þess að hann framleiði fæðu úr jörðinni, og vín sem gleður hjarta mannsins, olíu sem lætur andlit hans skína og brauð sem styrkir hjarta mannsins. Sálmur 104:14-15

Hann breytir eyðimörkinni í kyrrstætt vatn og þurrlendinu í uppsprettur. Hann lætur hungraða búa þar, svo að þeir geti búið þar borg til byggileika, sáð akra og plantað víngarða, sem bera ávöxt. Hann blessar þá, svo að þeir margfaldast mjög, og lætur ekki fénað þeirra fækka. Sálmur 107:35-38

Far til maursins, letingi, hygg á vegu hans og ver vitur! Maurinn, sem hvorki hefur leiðtoga né stjórnanda, sér sér fyrir fæðu á sumrin og safnar fæðu sinni um uppskeruna. Orðskviðirnir 6:6-8

Sá sem safnar á sumrin er vitur sonur, en sá sem sefur á uppskerutímanum er sonur sem veldur skömm. Orðskviðirnir 10:5

Sá sem yrkir land sitt, mettast af brauði, en sá sem fylgir hégómamönnum er óvitur. Orðskviðirnir 12:11

Mikill matur er í akuryrkju hinna fátæku, en þar er einnig sem eyðileggst vegna skorts á réttlæti. Orðskviðirnir 13:23

Þar sem engin uxar eru, er jötan hrein, en mikill ávöxtur fæst fyrir kraft uxans. Orðskviðirnir 14:4

Latur maður plægir ekki vegna kulda, þess vegna mun hann biðja um uppskeruna og fá ekkert. Orðskviðirnir 20:4

Ég gekk fram hjá akri letingjans og fram hjá víngarði vitlauss manns, og sjá, hann var allur vaxinn þyrnum, netlur huldu hann og steinveggurinn var brotinn niður. Þá leit ég og gaf gaum, ég leit á hann og tók við kenningu. Enn svefn, enn blunda, enn leggja saman hendurnar til að sofa, þá mun fátækt þín koma eins og ferðalangur og skorturinn eins og vopnaður maður. Orðskviðirnir 24:30-34

Ver þú kröfuharður að vita ástand hjarða þinna og gæti vel að hjarðum þínum. Því að auður varir ekki að eilífu, og stendur kóróna frá kyni til kyns? Heyið kemur í ljós, grænt gras birtist og jurtir fjallanna eru safnaðar. Lömbin eru þér til klæða og geiturnar eru verð á akrinum. Og þú munt hafa næga geitamjólk til fæðu, til fæðslu heimilis þíns og til framfærslu meyja þinna. Orðskviðirnir 27:23-27

Sá sem yrkir land sitt, mun gnægð hafa af brauði, en sá sem eltir hégóma, mun gnægð fátæktar hafa. Orðskviðirnir 28:19

Hún hugsar um akur og kaupir hann, með ávexti handa sinna plantar hún víngarð. Orðskviðirnir 31:16

Jarðarinnar ávinningur er öllum til góða, konungurinn sjálfur nýtur þjónustu sinnar á akrinum. Prédikarinn 5:9

Öll erfiði mannsins er fyrir munninn, og þó seðjast girndar hans ekki. Prédikarinn 6:7

Sá sem gefur gaum að vindinum mun ekki sá, og sá sem horfir á skýin mun ekki uppskera. Sáðu sæði þínu að morgni og haltu ekki hendi þinni að kvöldi, því að þú veist ekki hvort muni heppnast, þetta eða hitt, eða hvort tveggja muni vera jafngott. Prédikarinn 11:4,6

Spámenn

Og eyru þín munu heyra orð á eftir þér: „Þetta er vegurinn, gakk á honum!" þegar þér víkið til hægri og vinstri. Þér munuð einnig saurga skýlu silfurmynda þinna og skartgripi steyptra gullmynda þinna. Þú munt varpa þeim burt eins og tærandi klæði og segja við þau: „Far þú héðan!" Þá mun hann gefa regn handa sáði þínu, sem þú sáir í jörðina, og brauð af ávexti jarðarinnar, og það mun vera feitt og saðsamt. Á þeim degi mun fénaður þinn ganga á víðáttumiklum haga. Uxarnir og ungir ösnarnir, sem yrkja jörðina, munu eta hreinan fóður, sem hefur verið hreinsaður með skóflu og viftu. Jesaja 30:21-24

Sælir eruð þér, sem sáið við öll vötn, sem látið uxa og asna þangað renna. Jesaja 32:20

Og þurrt land skal verða að tjörn og þyrst land að uppsprettum vatns. Í bústað drekans, þar sem hver þeirra hvílist, skal vera gras, reyr og sef. Jesaja 35:7

Hví eyðið þér peningum fyrir það sem ekki er brauð, og erfiði yðar fyrir það sem ekki seðjar? Hlýðið á mig og etið gott og látið sálir yðar gæða sér á feiti. Jesaja 55:2

Því eins og regnið fellur og snjórinn af himni og hverfur ekki þangað aftur, heldur vökvar jörðina og lætur hana bera og frjósa, svo að hún gefi sáðmanninum sæði og brauð þeim sem eta, svo skal orð mitt vera, það sem útgengur af munni mínum: Það hverfur ekki til mín tómt, heldur mun það framkvæma það sem mér þóknast og það mun takast á við það sem ég sendi það til. Jesaja 55:10-11

Því að svo segir Drottinn við Júdamenn og Jerúsalembúa: Brjótið upp nýtt land fyrir yður og sáið ekki meðal þyrna. Jeremía 4:3

Orð Drottins kom aftur til mín og sagði: „Mannsson, þegar landið syndgar gegn mér með því að brjóta stórlega af sér, þá mun ég rétta út hönd mína gegn því og brjóta brauðstöng þess og senda hungur yfir það og útrýma úr því mönnum og dýrum." Esekíel 14:12-13

Það var gróðursett í góðri jörð við mikið vatn, til þess að það skyldi bera greinar og bera ávöxt, til þess að það skyldi verða dýrlegur vínviður. Esekíel 17:8

Og þér munuð búa í landinu, sem ég gaf feðrum yðar, og þér munuð vera mitt fólk og ég mun vera yðar Guð. Ég mun frelsa yður frá öllum óhreinindum yðar, og ég mun kalla á kornið og auka það og ekki láta hungur yfir yður koma. Og ég mun margfalda ávöxt trjánna og gróða akra, svo að þér þurfið ekki framar að þola háðungar hungursins meðal þjóðanna. Þá munuð þér minnast yðar eigin vondu vega og verka yðar, sem ekki voru góðar, og þér munuð hafa viðbjóð á sjálfum yður fyrir misgjörðir yðar og viðurstyggðir. Esekíel 36:28-31

Sáið yður í réttlæti, uppskerið í miskunn, brjótið í hvíldarlandi, því að tími er kominn til að leita Drottins, þangað til hann kemur og rigni réttlæti yfir yður. Hósea 10:12

Og ég hefi einnig gefið yður hreinar tennur í öllum borgum yðar og skorti brauð á öllum stöðum yðar, og samt hafið þér ekki snúið yður til mín, segir Drottinn. Og ég hefi einnig haldið regninu frá yður, þegar þrír mánuðir voru til uppskeru, og ég lét rigna yfir eina borg, en lét ekki rigna yfir aðra. Einn landareign rigndi yfir, en sá landareign, sem ekki rigndi yfir, visnaði. Tvær eða þrjár borgir reikuðu til einnar borgar til að drekka vatn, en þær urðu ekki saddar, og samt hafið þér ekki snúið yður til mín, segir Drottinn. Ég hefi slegið yður með roði og myglu, þegar garðar yðar, víngarðar, fíkjutré og ólífutré uxu, át pálmaormur þau, og samt hafið þér ekki snúið yður til mín, segir Drottinn. Ég hefi sent meðal yðar drepsótt eins og í Egyptalandi. Ég hefi drepið unga menn yðar með sverði og tekið hesta yðar, og ég hefi látið lyktina af herbúðum yðar stíga upp í nasir yðar, og samt hafið þér ekki snúið yður til mín, segir Drottinn. Amos 4:6-10

Þótt fíkjutréð blómgi ekki og vínviðurinn ekki beri ávöxt, ávöxtur ólífutrésins bregðist og akrarnir gefi engan fæðu, hjörðin verði upprætt úr haga og engin nautgripur verði í básunum, þá mun ég samt fagna í Drottni, ég mun fagna í Guði hjálpræðis míns. Habakkuk 3:17-18

Er kominn tími fyrir yður, ó, að búa í þakklæddu húsunum yðar, en þetta hús liggur í rúst? Fyrir því segir Drottinn allsherjar svo: Hyggið að vegum yðar. Þér hafið sáð miklu og borið lítið inn, þér etið en eigi fengið nóg, þér drekkið en eigi orðið saddir af drykk, þér klæðið yður en eigi hlýtt, og sá sem aflar sér launa, aflar sér launa til að setja þau í götuðan sekk. Svo segir Drottinn allsherjar: Hyggið að vegum yðar. Haggaí 1:4-7

Því að sáðkornið mun dafna, vínviðurinn mun gefa ávöxt sinn og jörðin mun gefa sinn gróða og himinninn mun gefa dögg sína, og ég mun láta leifum þessa fólks taka allt þetta til eignar. Sakaría 8:12

Færið alla tíundina í forðabúrið, svo að fæða verði til í húsi mínu, og reynið mig nú með þessu, segir Drottinn hersveitanna, hvort ég muni ekki opna fyrir ykkur flóðgáttir himinsins og úthella yfir ykkur blessun, sem ekki verður nægilega rúm til að taka við. Og ég mun hasta á átmanninn fyrir ykkar sakir, og hann mun ekki spilla ávexti jarðar ykkar og vínviður ykkar mun ekki kasta ávöxtum sínum fyrir tímann, segir Drottinn hersveitanna. Og allar þjóðir munu kalla ykkur sæla, því að þið munuð vera dýrindis land, segir Drottinn hersveitanna. Malakí 3:10-12

Guðspjöllin

Þá segir hann við lærisveina sína: „Uppskeran er mikil, en verkamenn fáir. Biðjið því herra uppskerunnar að senda verkamenn til uppskeru sinnar." Matteus 9:37-38

Og hann talaði margt til þeirra í dæmisögum og sagði: „Sáðmaður gekk út að sá. Og er hann sáði, féll sumt hjá veginum, og fuglarnir komu og átu það upp. Sumt féll í grýtta jörð, þar sem ekki var mikil jörð, og það sprutti jafnskjótt upp, því að þar var ekki djúp jörð. Og er sólin reis, visnaði það, og af því að það hafði enga rætur, visnaði það. Og sumt féll meðal þyrna, og þyrnarnir spruttu upp og kæfðu það. En annað féll í góða jörð og bar ávöxt, sumt hundraðfaldan, sumt sextíufaldan og sumt þrítugfaldan. Hver sem eyru hefur að heyra, hann heyri. Matteus 13:3-9

Aðra dæmisögu sagði hann þeim og sagði: „Líkt er himnaríki sinnepsfræi, sem maður tók og sáði í akur sinn. Það er minnst allra fræja, en þegar það vex, er það meira en öll önnur jurtir og verður að tré, svo að fuglar himinsins koma og hreiðra sig í greinum þess." Matteus 13:31-32

Þá sagði hann við þá: „Uppskeran er mikil, en verkamennirnir fáir. Biðjið því herra uppskerunnar að senda verkamenn til uppskeru sinnar." Lúkas 10:2

Hann sagði einnig þessa dæmisögu: Maður nokkur átti fíkjutré gróðursett í víngarði sínum. Hann kom og leitaði ávaxta á því en fann engan. Þá sagði hann við víngarðsmanninn: „Sjá, nú hef ég komið í þrjú ár og leitað ávaxta á þessu fíkjutré og finn engan. Högg það upp, hví er það að þjaka jörðina?" Hann svaraði honum: „Herra, lát það standa í ár líka, þar til ég hef grafið upp um það og borið áburð á það. Ef það ber ávöxt, þá er það gott. En ef ekki, þá höggvið það upp eftir það." Lúkas 13:6-9

Segið þér ekki: „Enn eru fjórir mánuðir, þá kemur uppskeran?" Sjá, ég segi yður: Hefjið upp augu yðar og lítið á akrana, því að þeir eru hvítir til uppskeru. Sá sem uppsker fær laun og safnar ávexti til eilífs lífs, svo að bæði sá sem sáir og sá sem uppsker megi fagna saman. Jóhannes 4:35-36

Sannlega, sannlega segi ég yður: Ef hveitikornið fellur ekki í jörðina og deyr, þá stendur það eitt, en ef það deyr, ber það mikinn ávöxt. Jóhannes 12:24

Um leið og þeir komu að landi sáu þeir þar glóðareld og fisk lagðan á hann og brauð. Jesús sagði við þá: „Komið með af þeim fiski, sem þér hafið nú veitt." Jóhannes 21:9-10

En hann lét sjálfan sig ekki ómerktan með því að gjöra gott og gefa okkur regn af himni og frjósaman tíðir og fylla hjörtu okkar fæðu og gleði. Postulasagan 14:17

Bréf

En þetta segi ég: Sá sem sáir sparlega, mun einnig sparlega uppskera, og sá sem sáir ríflega, mun einnig ríflega uppskera. 2. Korintubréf 9:6

Og Guð er fær um að veita yður alla náð í ríkum mæli, svo að þér hafið alltaf allt sem yður nægir í öllu og getið gefið ríkulega til alls góðs verks. (Eins og ritað er: Hann hefur dreift, hann hefur gefið fátækum, réttlæti hans varir að eilífu.) Sá sem gefur sáðmanninum sæði, hann gefur yður brauð til fæðu og margfaldar sáð yðar og gefur ávöxt réttlætis yðar.) Auðgist í öllu til allrar ríkuleika, sem leiðir til þakklætis til Guðs fyrir tilstilli vor. 2. Korintubréf 9:8-11

Og þreytist ekki að gjöra gott, því að á sínum tíma munum vér uppskera, ef vér gefst ekki upp. Galatabréfið 6:9

Því að jafnvel þegar vér vorum hjá yður, buðum vér yður þetta: Ef einhver vill ekki vinna, þá á hann heldur ekki að borða. 2. Þessaloníkubréf 3:10

Apókrýfur texti

Því eins og akuryrkjumaðurinn sáir miklu sæði í jörðina og gróðursetur mörg tré, og það sem sáð er vel á sínum tíma spyr ekki upp, og allt sem gróðursett er festir rætur, eins er það einnig með þá sem sáð er í heiminn; þeir munu ekki allir frelsast. 2 Esra 8:41

Eins og sáð býlismannsins glatast, ef það kemur ekki upp og fær ekki regn þitt á réttum tíma, eða ef of mikið regn kemur og spillir því, þannig glatast einnig maðurinn, sem þú skapar með höndum þínum og kallar þig þína eigin mynd, því að þú ert líkur honum, sem þú hefur skapað allt fyrir og líkt honum við sáð býlismannsins. 2 Esra 8:43-44

Og hann svaraði mér og sagði: Eins og akurinn er, svo er einnig sáðkornið; eins og blómin eru, svo eru einnig litirnir; eins og verkamaðurinn er, þannig er einnig verkið; og eins og bóndinn sjálfur er, svo er einnig akuryrkja hans, því að þetta var tími veraldarinnar. 2 Esra 9:17

...því að í drambsemi er tortíming og mikil vandræði, og í saurlífi er hnignun og mikill skortur, því að saurlífi er móðir hungursneyðar. Tóbít 4:13

Ungi maðurinn gerði eins og engillinn bauð honum, og er þeir höfðu steikt fiskinn, átu þeir hann. Síðan héldu þeir báðir áfram ferð sinni, þar til þeir nálguðust Ekbatane. Tóbít 6:5

Og sæll er geldingurinn, sem ekki hefur gjört ranglæti með höndum sínum né hugsað sér illt gegn Guði, því að honum mun gefast trúargjöf og arfleifð í musteri Drottins, sem honum þóknast betur. Speki Salómons 3:14

Hataðu ekki erfiðisvinnu né akuryrkju, sem Hinn hæsti hefur fyrirskipað. Sírak 7:15

Sá sem yrkir land sitt mun auka haug sinn, og sá sem þóknast stórmennum mun fá fyrirgefningu fyrir misgjörðir sínar. Sírak 20:28

Þegar þú hefur aflað þér ávaxta á öllum akrinum, sáðu honum sæði þínu og treystu á gæði kynstofns þíns. Sírak 26:20

Þá yrktu þeir jörð sína í friði, og jörðin gaf sinn ávöxt og tré vallarins ávöxt sinn. 1. Makkabeabók 14:8

Gleymdar bækur Eden

Þjóðin er því skyldug til að helga sig landbúnaði og ræktun jarðvegsins svo að hún geti á þennan hátt fengið ríkulegt framboð af uppskeru. Á þennan hátt er alls kyns ræktun stunduð og ríkuleg uppskera gefin um allt fyrrnefnt land. Bréf Aristeasar 5:9-10

Með því að flytja frá dreifbýlinu og setjast að í borginni ollu landbúnaðarvandamálum vanvirðingu. Og til að koma í veg fyrir að þeir settust að í borginni gaf konungur út skipun um að þeir mættu ekki dvelja þar lengur en tuttugu daga. Bréf Aristeasar 5:13

Gefið því ekki gaum, börnin mín, að fegurð kvenna, né hugsið um málefni þeirra, heldur gangið í einlægni hjartans í ótta Drottins og leggið erfiði ykkar í góðverk, í nám og í sauðfé ykkar, þar til Drottinn gefur ykkur konu, sem hann vill, svo að þið þolið ekki eins og ég. Rúbens testamenti 2:1

Beygið bak ykkar undir akuryrkjuna og leggið erfiði í alls kyns akuryrkju og færið Drottni gjafir með þakkargjörð. Því að með frumgróða jarðarinnar mun Drottinn blessa ykkur, eins og hann hefur blessað alla heilaga frá Abel allt til þessa dags. Því að enginn annar hlutur er ykkur gefinn en feiti jarðarinnar, sem berst með erfiði. Því að faðir vor, Jakob, blessaði mig með blessunum jarðarinnar og frumgróða. Testamenti Íssakars 1:39-42

Ég var fyrstur til að smíða bát til að sigla á hafinu, því að Drottinn gaf mér skilning og visku í því. Og ég lét niður stýri á eftir honum og spann segl á annan uppréttan viðarkubb í miðjunni. Og ég sigldi þar meðfram ströndunum og veiddi fisk fyrir hús föður míns þar til við komum til Egyptalands. Og af samúð deildi ég afla mínum með hverjum ókunnugum. Og ef maður var ókunnugur, veikur eða gamall, sauð ég fiskinn og matreiddi hann vel og bauð öllum mönnum, eftir þörfum hvers og eins, hryggði mig og bar samúð með þeim. Þess vegna mettaði Drottinn mig einnig með gnægð af fiski þegar ég veiddi fisk, því að sá sem deilir með náunga sínum fær margfalt meira frá Drottni. Í fimm ár veiddi ég fisk og gaf af honum hverjum manni sem ég sá og nægði öllu húsi föður míns. Og á sumrin veiddi ég fisk og á veturna gætti ég sauðfjár með bræðrum mínum. Testamenti Sebúlons 2:6-13